

GÖTEBORGS UNIVERSITET
Institutionen för svenska språket

HUR KAN DU LEVA MED DIG SJÄLV?

En konstruktionsgrammatisk undersökning

Lars Erling

Språkvetenskapligt specialarbete, 7,5 hp
Svenska språket fortsättningskurs 1203, distans
Vt 2013
Handledare: Benjamin Lyngfelt

Innehållsförteckning

1. Inledning.....	3
1.1. Syfte.....	4
1.2. Forskningsbakgrund och teori.....	4
1.3. Metod.....	5
2. Analys och resultat	
2.1. Intuitiv analys.....	7
2.2. Korpussökningar.....	9
3. Slutsatser.....	11
4. Litteraturförteckning.....	12
<i>Bilaga 1.....</i>	<i>13</i>

1. Inledning

Hur kan du leva med dig själv? Jag förbannar dagen du kom till världen och jag önskar att du slutar finnas till.

Citatet ovan är hämtat från en blogg med texten till låten *Lycka till*, av bandet Lycka till. Texten är en rasande kommentar till en svensk politiker och den livstil som denne står för, men det är inte anledningen till att den får tjäna som inledande exempel. Istället bör läsaren rikta sin uppmärksamhet mot den inledande meningen:

(1) Hur kan du leva med dig själv?

De allra flesta skulle nog vara överens om att textförfattaren inte har för avsikt att reda ut förutsättningarna för någons liv. Istället vill författaren med hjälp av denna ”fråga” uttrycka en starkt negativ känsla för hur den andre, alltså den aktuella politikern, faktiskt agerar. Men hur kan vi som läsare eller lyssnare veta det? Det har den här uppsatsen för avsikt att utreda.

Mitt intresse för den här typen av konstruktioner har närmast att göra med ett allmänt intresse för den pragmatiska dimensionen i språkanvändandet, det vill säga det faktum att logiska och bokstavliga tolkningar långt ifrån alltid blir fruktbara i dagligt tal och skrift (kanske inte heller i formella texter). Framförallt vårt talade språk använder vi som bekant relativt spontant och tolkningarna/mottagandena följer som reaktioner knutna till en viss kontext eller ett visst mönster hos det sagda. Först efteråt formulerar vi regler för språket, och inser att vi brutit mot dem hela tiden.

Talare använder sig ofta av utsagor som har formen hos en viss satstyp men som inte uttrycker en språkhandling som den satstypen vanligtvis förknippas med. I fallet med (1) har vi ett uttryck som har formen hos en fråga, men som i de allra flesta fall inte tolkas som en fråga utan som ett uttryck för känslor hos talaren.

Man kan fråga sig hur vi som läsare av inledningscitaten kan tolka satsen *hur kan du leva med dig själv* som en expressiv språkhandling, alltså en känslouttryckning. Ligger kanske hemligheten i att meningen följer en viss konstruktion, vilken talar om för oss att den inte ska tolkas bokstavligt?

1.1. Syfte

Den här uppsatsen har två huvudsyften. Dels vill den utreda om det finns någon återkommande konstruktion i svenska språket som ligger bakom meningar av typen som finns i (1) och som talar om för oss att meningen inte ska tolkas bokstavligt, dels vill den genom att kartlägga denna konstruktion eventuellt kunna lämna ett bidrag till den svenska konstruktionsdatabas, det **konstruktikon**, som håller på att utvecklas vid Institutionen för svenska språket, Göteborgs universitet.

1.2. Forskningsbakgrund och teori

I inledningen till *Ett svenskt konstruktikon – Utgångspunkter och preliminära ramar* presenteras förutom konstruktionsdatabasen i sig även tanken bakom denna databas. Författarna till denna presentation ansluter sig till det konstruktionsgrammatiska perspektiv, där den konventionella indelningen av språkvetenskapen i två kategorier – lexikon och grammatik, där lexikon beskriver ordförrådet och grammatiken generella regelbundenheter – ses som alltför kategorisk för att rättvist kunna beskriva språkssystemet. Istället förespråkas ett synsätt där man betraktar alla konventionaliserade språkliga förbindelser mellan form och innehåll för **konstruktioner** (Lyngfelt/Forsberg 2012:2,7-8) .

I beskrivningen av begreppet konstruktion betonas sambandet mellan form och innehåll. En viss form har ett visst innehåll, mer eller mindre strikt beroende på konstruktion. Vidare måste sambandet på något sätt vara konventionaliserat, vilket innebär att både en idiomatisk fras som *att hamna på efterkälken* såväl som ett enskilt ord som *minst* kan betraktas som konstruktioner. (Lyngfelt/Forsberg 2012:2, 5-6).

Begreppet konstruktion kan alltså användas om alltifrån komplexa meningsbyggnader till enstaka ord. Dock är det inte främst dessa två kategorier som är tänkta att tas upp i konstruktikonet, eftersom lexikon och grammatikor redan gör detta jobb, utan tanken är att i första hand kartlägga och beskriva mer svårkategoriserade konstruktioner.

Angående projektet att skapa ett svenskt konstruktikon, alltså en databas där konstruktioner kartläggs och kategoriseras, menar författarna att inspirationen främst kommer från University of California at Berkeley, där en engelskspråkig motsvarighet utvecklats (Lyngfelt/Forsberg 2012:1).

Svenska Akademiens grammatik har en lite annorlunda definition av begreppet konstruktion. Här beskrivs en konstruktion som något knutet

till (eller kretsande kring) ett enskilt ord. Till exempel betecknas fraser och satser som konstruktioner (Telemann 1999:191).

Denna definition går visserligen att kombinera med den något vidare definition som presenteras i Lyngfelt/Forsberg men i viss mån går sambandet mellan innehåll och struktur förlorat i *SAG*. Som kommer framgå nedan finns det ett tydligt samband mellan strukturen och innehållet/tolkningen hos satsen *hur kan du leva med dig själv*.

En kortfattad definition av begreppet konstruktion skulle alltså kunna vara att det rör sig om en konventionaliserad kombination av form- och innehållskriterier. Just att det rör sig om något konventionaliserat, alltså använt och därför begripligt för de flesta, är en utgångspunkt som har varit fruktbar i analysen.

Eftersom konstruktionen som ska utredas i denna uppsats har formen hos en fråga men inte tycks söka efter ett svar, användes *Svenska Akademiens grammatik:s* avsnitt angående begreppet **retorisk fråga** i kapitlet om interrogativa huvudsatser.

Den retoriska frågan uttrycker inte en förväntan om ett direkt svar på själva sakinnehållet i frågan, utan har snarare som uppgift att bekräfta och/eller ge uttryck för en uppfattning hos talaren (Telemann 1999:752 f). Vidare talas det om retorisk fråga angående frågor som talaren har för avsikt att svara på själv, alltså exempelvis i inledningen av ett anförande eller när talaren vill ha uppmärksamhet (Telemann 1999: 745).

Enligt *SAG* är också **kvesitiva negerade huvudsatser** att betrakta som retoriska frågor, exempelvis *hur lycklig blev han inte?* vars betydelse skulle kunna översättas med ungefär *så lycklig han blev!* (Telemann 1999:753).

1.3. Metod

Hypotesen jag utgick ifrån var att konstruktionens form, alltså det som berättar för oss att den ska tolkas så som den gör, kräver att den inleds med ett **frågeord** som följs av ett **finit verb**, möjligen ett **modalt hjälpverb**.

En ytterligare hypotes var att den konventionaliserade tolkningen måste vara att meningen fyller en expressiv funktion och inte en frågande. Förhållandet mellan form och innehåll är sådant att konstruktionen nästan inte kan tolkas bokstavligt, oavsett kontext.

Arbetsgången för denna undersökning har varit att växla mellan två parallella metoder som fått avlösa och komplettera varandra.

Med utgångspunkt i meningen *hur kan du leva med dig själv* har jag först rent **intuitivt** försökt att hitta paralleller och liknande meningar för

att upptäcka de mönster som skapar konstruktionens specifika form. En hel del inspiration kommer från *Har du ölat dig odödlig? - en undersökning av resultativkonstruktioner i svenskan*, magisteruppsats av Håkan Jansson, som också använder sig av en intuitiv metod, som Jansson kallar **introspektion** (Jansson 2005:3), där ens språkkänsla och egen tolkning får hjälpa till i analysen.

Till detta hör att resonera kring och utreda vad som innehållsligt skiljer konstruktionen från genuina frågor, retoriska frågor, rena påståendesatser och andra liknande konstruktioner.

Bland annat har det i denna intuitiva analysdel varit fruktbart att parafrasera och skriva om konstruktionen.

I artikeln *Grammatical constructions and linguistic generalizations: The 'What's X doing Y?' construction*, använder de amerikanska språkforskarna Kay & Fillmore metoden att parafrasera de frågekonstruktioner som de tar upp. Detta ger dem möjligheten att se om innebörden i meningen förändras om man fortfarande formulerar meningen som en fråga men på ett annat sätt.

Följande två parafraaser på meningen *what's this fly doing in my soup?* visar att metoden kan vara fruktbar för att skilja en konstruktion från en annan.

- 2 (a) How come there's a fly in my soup?
- (b) What's this fly in my soup doing?

Den konventionella tolkningen av *what's this fly doing in my soup?* finner vi i (2a) medan (2b) får sägas representera den bokstavliga. Parafrasmetoden ovan illustrerar alltså hur två olika konstruktioner kan ha likartade former (Kay/Fillmore 1999:4). Något som även min undersökning av konstruktionen *hur kan du leva med dig själv* visar nedan.

Den andra metoden har varit sökningar i KORP, Språkbankens gränssnitt för korpussökningar, och Google, för att bekräfta och exemplifiera konstruktionens konventionalisering.

Då det i min undersökning rör sig om en typ av mening som främst får sägas tillhöra talspråklig svenska har det varit fruktbart att avgränsa mig till ett urval i KORP bestående av korpusarna Bloggmix, PAROLE, Skönlitteratur, Tidningstexter och Twittermix.

Ett problem med undersökandet av konstruktionen *hur kan du leva med dig själv* är att den grundläggande strukturen är samma som i genuina frågor. Å andra sidan har den intuitiva förståelsen av olika

exempelmaningar blivit ett verktyg för att kunna avgöra skillnaden mellan den konventionella tolkningen och den bokstavliga.

Även sökmotorn Google har alltså varit en del i arbetet med att bekräfta graden av konventionalisering. Min tanke har varit att det "talspråkliga skriftspråket" gör sig gällande främst i bloggar och diskussionsforum/chattingar.

Sökningarna i korpusar har både hjälpt mig att se hur vanliga konstruktioner av den här typen är, och givit mig fler exempel som i sin tur har lett till ytterligare uppslag till den intuitiva analysen.

Under arbetets gång har en lista med kriterier för konstruktionen fyllts på, kriterier som behöver uppfyllas för att konstruktionen ska fungera/tolkas så som den gör. Min hypotes har därför också reviderats och snävats av efter hand.

2. Analys och resultat

2.1. Intuitiv analys

Även om metoden har varit att låta den intuitiva analysen löpa parallellt med korpussökningarna, har jag valt att redovisa dessa båda tillvägagångssätt i varsin del. Förhoppningsvis framgår det tydligt hur arbetet har lett till att hypotesen förändrats och sedan bekräftats.

En intuitiv första analys av meningen *hur kan du leva med dig själv* säger oss, som redan nämnts, att det inte rör sig om en genuin fråga. Om vi återknyter till exemplet i inledningen, med den starkt negativa texten om politikern, är intentionen alltså inte en fråga om förutsättningarna för ett handlande. Det kan visserligen finnas ett intresse hos textförfattaren om hur politikern ifråga faktiskt orkar med att leva sitt liv, men det intresset är inte det primära i (1).

Inte heller kan det röra sig om en, enligt SAG:s definition, vanlig retorisk fråga. SAG:s exempel ovan känns, precis som det antyds, något formellt och ålderdomligt, men ett annat, mer talspråkligt exempel kan vara som i (3a) nedan, vars egentliga betydelse redovisas i (3b).

- (3) a. Hur dum är inte du, då?
b. Du är dum!

Ännu närmare den expressiva funktion som konstruktionen (1) har kommer man om man skriver om denna kvesitiva huvudsats utan negationen:

(4) Hur dum får man bli?

Betydelsen i (4), att någons intelligens ifrågasätts snarare än att en generell dumhetsgräns bestäms, är förmodligen de flesta överens om. Meningen är inte genuint frågande men inte heller retorisk i betydelsen som en inledare av ett anförande eller som en fråga talaren själv tänker svara på. Den fyller istället en expressiv funktion, på samma sätt som (1). Den uppenbara skillnaden är dock att det i denna konstruktion finns ett adjektiv istället för ett verb. Alltså har vi i (3a) och (4) att göra med en annan konstruktion, om än med liknande egenskaper.

Om man, enligt Kay & Fillmores metod ovan, försöker att parafrasera *hur kan du leva med dig själv* märker man snart att det blir problematiskt att hitta en parafra som kan tolkas på samma sätt. Ett belysande exempel:

(5) Hur bär du dig åt för att göra det du gör?

Betydelsen går här förlorad och mottagaren kommer förmodligen uppfatta talaren som genuint undrande kring ett visst beteende.

Parafrasen (5) innebär bland annat att det modala hjälp verbet **kan** byts ut mot ett finit verb, **bär (sig) åt**. Det faktum att innebörden så tydligt förändras tyder på att ett modalt hjälpverb behövs, vilket också de första korpussökningarna stöder (se nedan).

Om man försöker skriva om meningen och bara byta ut frågeordet, alltså den enligt hypotesen andra avgörande beståndsdel, får man följande:

(6) Varför kan du göra nåt sånt?

Även här är betydelsen förändrad och den konventionella tolkningen får sägas vara att det rör sig om en genuin fråga om förutsättningarna för ett beteende.

Andra frågeord skulle inte vara direkt användbara att pröva i sammanhanget, då de inte frågar om orsaker.

Om de två förändringarna som gjordes i parafraserna (5) och (6), alltså bytet av finit verb mot modalt hjälpverb samt frågeordet **hur** mot **varför**, kombineras i en och samma mening, kan man få dessa två parafraser:

- (7) a. Varför bär du dig åt som du gör?
b. Varför gör du så?

En konventionell tolkning av (7a) skulle förmodligen vara att det rör sig om en genuin fråga om orsaken till ett beteende, snarare än förutsättningarna, som i (6), men också att det ligger något värderande/expressivt i den. I (7b) ligger det en ännu högre grad av värdering/känslouttryck, men även denna skulle kunna tolkas som en genuin fråga i en viss kontext.

Ytterligare två exempel får illustrera att det tycks krävas ett modalt hjälpverb för att konstruktionen konventionellt endast ska kunna tolkas som expressiv. Dessa meningar saknar modala hjälpverb och blir därmed tvetydiga; de kan tolkas både bokstavligen och som känslouttryck, beroende på kontext.

- (8) a. Hur orkar du?
b. Hur tänkte du nu?

Det verkar alltså, rent intuitivt, som att konstruktionen kräver att frågeordet **hur** och det modala hjälp verbet **kan** finns med för att konstruktionen ska tolkas såsom en expressiv språkhandling snarare än en fråga. Ytterligare två exempel illustrerar att **hur** och **kan** behövs:

- (9) a. Hur kunde du?
b. Hur kan du säga så till mig?

Om man så betraktar den här meningen, konstruerad med den nu något förändrade hypotesens **hur** och **kan**:

- (10) Hur kan det komma sig?

Konventionellt tolkas (10) som en genuin fråga, där ett sakförhållandes orsaker försöker utredas, men den kan också utgöra eller vara en del av en retorisk fråga, som i (13d) nedan. Även i denna konstruktion är **hur** och **kan** med, vilket visar att det inte nödvändigtvis finns en expressiv funktion hos satsen bara för att dessa två kriterier uppfylls. Däremot förekommer ordparet i de fall där meningen tolkas såsom expressiv.

2.2. Korpussökningar

Min första hypotes var som sagt att konstruktionen skapas av ett **frågeord** och ett **finis verb** alternativt ett **modalt hjälpverb**. Därför tog också mina korpussökningar sin utgångspunkt i denna.

Den första sökningen i KORP var på ”**hur/varför**” + ”**verb**”, enligt ovan nämnda korpusurval. Resultatet gav föga förvånande flest exempel på genuina frågor, en del på frågor av retorisk typ men också några exempel på meningar som konventionellt endast kan tolkas som uttryck för känsla och/eller åsikt.

Intressant är att i de meningar som konstrueras med modala hjälpverb (i praktiken **ska** och **kan**) var det endast i fallen med **kan** som exempelmeningarna kunde tolkas som enbart uttryck för känslor.

De fyra följande exemplen får illustrera **genuin fråga** (11a), **retorisk fråga med ”vanligt” verb** (11b), **retorisk fråga med *ska*** (11c) och **expressiv konstruktion med *kan*** (11d).

- (11) a. Ni andra som har solceller, hur tycker ni att det fungerar?
- b. Så hur roar man sig en halvtimme på en busshållplats?
- c. Och hur ska man egentligen göra för att undvika sånt här på långresan?
- d. Allvarligt talat, hur kan man glömma att titta ut genom vindrutan?

I (11c), som konstrueras med **ska**, fanns alltså inte den expressiva dimension som var tydlig i (11d). Det verkade vidare som att den intuitiva hypotesen, att det krävs ett modalt hjälpverb vilket dessutom verkar vara just **kan**, stämde.

Sökningen ”**hur**” + ”**ska**” gav inte heller några exempel på motsatsen utan redovisade vanliga retoriska frågor som exempel:

- (12) a. För hur ska man göra nu?
- b. Vad händer nu, hur ska jag kunna gå vidare med en annan?

Från och med nu ströks också frågeordet **varför** ur hypotesen. Så som exempel (8a) och (8b) ovan visar, är konstruktioner med **varför** + **finit verb** tvetydiga och går att tolka både som genuina frågor och expressiva uttryck. Exempel på meningar med **varför** + **kan** redovisade endast genuina och retoriska frågor.

Sökningen renodlades därför till ”**hur**” + ”**kan/kunde**”, vilket gav övervägande exempel på konstruktioner som konventionellt tolkas som expressiva uttryck, alltså exempel av samma sort som *hur kan du leva med dig själv*, se (13a) och (13b). Dock förekom även här exempel på konstruktioner som tolkas såsom retoriska frågor, (13c).

- (13) a. Man får pengar tillbaka för en bra sak, hur kan man inte

- panta?
- b. Du är fan inte klok, hur kan du göra något sådant gratis?
- c. Och hur kan det komma sig att just Sverige ligger sist i hela Europa när det gäller den här frågan, när vi annars är så noga med säkerhet?

Sökningarna hittills gav ytterligare stöd åt hypotesen ”**hur**” + ”**kan/kunde**”. Vidare kunde man se att **kan** var betydligt mer frekvent använt än preteritumformen **kunde**.

Google-sökningarna jag gjorde på den exakta frasen *hur kan du leva med dig själv* gav ytterligare stöd för dessa konstruktioners vanlighet. De allra flesta sökresultaten gav exempel på när meningen används i den konventionella mening som beskrivs i denna undersökning (det var också så mitt inledande exempel hittades):

- (14) a. Hur kan du leva med dig själv, gud vad hemsk du är typ...
 b. Hur kan du leva med dig själv? Lögner, svek, you name it...

3. Slutsatser

Syftet med den här uppsatsen har varit att utreda om det finns någon återkommande, konventionaliserad konstruktion i svenska språket som ligger bakom meningar av typen *hur kan du leva med dig själv*. Vidare har den velat lämna ett bidrag till den konstruktionsdatabas som språkforskare vid Göteborgs universitets är i färd med att utveckla.

Min hypotes var från början att konstruktionen krävde en kombination av ett **frågeord** och ett **finit verb**, eventuellt ett **modalt hjälpverb**. Under arbetets gång reviderades hypotesen, allteftersom analys och korpussökningar pågick, och slutligen stod en tydligare bild klar.

Så långt min kartläggning har tagit mig tycker jag mig i ovan beskrivna analysdel ha belägg för att hävda att konstruktionen kräver att den formuleras med frågeordet **hur** i kombination med det modala hjälp verbet **kunna** i finit form.

Vidare har jag kunnat konstatera att konstruktionen har formen hos en fråga men tolkas som ett uttryck för känsla. Det finns alltså, precis som Lyngfelt/Forsberg betonar, ett tydligt samband mellan form och innehåll hos konstruktionen.

4. Litteraturförteckning

Google – https://www.google.se/advanced_search (2013-05-17)

Jansson, Håkan (2005), *Har du ölat dig odödlig? En undersökning av resultativkonstruktioner i svenskan*. Institutionen för svenska språket, Göteborgs universitet.

Kay, Paul & Charles Fillmore (1999). Grammatical constructions and linguistic generalizations: The *What's X doing Y?* construction. *Language* 75: 1-33

KORP – <http://spraakbanken.gu.se/korp/> (2013-05-18, 2013-05-19)

Lycka till (internetblogg) – <http://lyckatill.bandcamp.com/track/fredrick-federley> (2013-05-17)

Lyngfelt, B & Forsberg, M (2012). *Ett svenskt konstruktikon – Utgångspunkter och preliminära ramar*. Institutionen för svenska språket, Göteborgs universitet.

Teleman, Ulf (red), (1999). *Svenska Akademiens grammatik*. Stockholm, Nordstedts ordbok.

Bilaga 1 – söksträngar i KORP

Sökningar på ”hur/varför” + ”verb”:

[http://spraakbanken.gu.se/korp/#corpus=bloggmix1998,bloggmix1999,bloggmix2000,bloggmix2001,bloggmix2002,bloggmix2003,bloggmix2004,bloggmix2005,bloggmix2006,bloggmix2007,bloggmix2008,bloggmix2009,bloggmix2010,bloggmix2011,bloggmix2012,bloggmix2013,bloggmixodat,romi,romii,rom99,storsuc,romg,gp1994,gp2001,gp2002,gp2003,gp2004,gp2005,gp2006,gp2007,gp2008,gp2009,gp2010,gp2011,gp2012,gp2d,press65,press76,press95,press96,press97,press98,attasidor,dn1987,ordat,parole,twitter&search-tab=1&page=0&result-container=0&search=cqp%7C%5B\(\(word+%3D+%22hur%22+%7C+word+%3D+%22varf%C3%B6r%22\)\)%5D+%5B\(pos+%3D+%22VB%22\)%5D](http://spraakbanken.gu.se/korp/#corpus=bloggmix1998,bloggmix1999,bloggmix2000,bloggmix2001,bloggmix2002,bloggmix2003,bloggmix2004,bloggmix2005,bloggmix2006,bloggmix2007,bloggmix2008,bloggmix2009,bloggmix2010,bloggmix2011,bloggmix2012,bloggmix2013,bloggmixodat,romi,romii,rom99,storsuc,romg,gp1994,gp2001,gp2002,gp2003,gp2004,gp2005,gp2006,gp2007,gp2008,gp2009,gp2010,gp2011,gp2012,gp2d,press65,press76,press95,press96,press97,press98,attasidor,dn1987,ordat,parole,twitter&search-tab=1&page=0&result-container=0&search=cqp%7C%5B((word+%3D+%22hur%22+%7C+word+%3D+%22varf%C3%B6r%22))%5D+%5B(pos+%3D+%22VB%22)%5D)

Sökningar på ”hur” + ”ska/skulle”:

[http://spraakbanken.gu.se/korp/#corpus=bloggmix1998,bloggmix1999,bloggmix2000,bloggmix2001,bloggmix2002,bloggmix2003,bloggmix2004,bloggmix2005,bloggmix2006,bloggmix2007,bloggmix2008,bloggmix2009,bloggmix2010,bloggmix2011,bloggmix2012,bloggmix2013,bloggmixodat,romi,romii,rom99,storsuc,romg,gp1994,gp2001,gp2002,gp2003,gp2004,gp2005,gp2006,gp2007,gp2008,gp2009,gp2010,gp2011,gp2012,gp2d,press65,press76,press95,press96,press97,press98,attasidor,dn1987,ordat,parole,twitter&search-tab=1&search=cqp%7C%5B\(word+%3D+%22hur%22\)%5D+%5B\(\(word+%3D+%22ska%22+%7C+word+%3D+%22skall%22\)\)%5D&page=0](http://spraakbanken.gu.se/korp/#corpus=bloggmix1998,bloggmix1999,bloggmix2000,bloggmix2001,bloggmix2002,bloggmix2003,bloggmix2004,bloggmix2005,bloggmix2006,bloggmix2007,bloggmix2008,bloggmix2009,bloggmix2010,bloggmix2011,bloggmix2012,bloggmix2013,bloggmixodat,romi,romii,rom99,storsuc,romg,gp1994,gp2001,gp2002,gp2003,gp2004,gp2005,gp2006,gp2007,gp2008,gp2009,gp2010,gp2011,gp2012,gp2d,press65,press76,press95,press96,press97,press98,attasidor,dn1987,ordat,parole,twitter&search-tab=1&search=cqp%7C%5B(word+%3D+%22hur%22)%5D+%5B((word+%3D+%22ska%22+%7C+word+%3D+%22skall%22))%5D&page=0)

Sökningar på ”hur” + ”kan/kunde”

[http://spraakbanken.gu.se/korp/#corpus=bloggmix1998,bloggmix1999,bloggmix2000,bloggmix2001,bloggmix2002,bloggmix2003,bloggmix2004,bloggmix2005,bloggmix2006,bloggmix2007,bloggmix2008,bloggmix2009,bloggmix2010,bloggmix2011,bloggmix2012,bloggmix2013,bloggmixodat,romi,romii,rom99,storsuc,romg,gp1994,gp2001,gp2002,gp2003,gp2004,gp2005,gp2006,gp2007,gp2008,gp2009,gp2010,gp2011,gp2012,gp2d,press65,press76,press95,press96,press97,press98,attasidor,dn1987,ordat,parole,twitter&search-tab=1&page=0&result-container=0&search=cqp%7C%5B\(word+%3D+%22hur%22\)%5D+%5B\(\(word+%3D+%22kan%22+%7C+word+%3D+%22kunde%22\)\)%5D](http://spraakbanken.gu.se/korp/#corpus=bloggmix1998,bloggmix1999,bloggmix2000,bloggmix2001,bloggmix2002,bloggmix2003,bloggmix2004,bloggmix2005,bloggmix2006,bloggmix2007,bloggmix2008,bloggmix2009,bloggmix2010,bloggmix2011,bloggmix2012,bloggmix2013,bloggmixodat,romi,romii,rom99,storsuc,romg,gp1994,gp2001,gp2002,gp2003,gp2004,gp2005,gp2006,gp2007,gp2008,gp2009,gp2010,gp2011,gp2012,gp2d,press65,press76,press95,press96,press97,press98,attasidor,dn1987,ordat,parole,twitter&search-tab=1&page=0&result-container=0&search=cqp%7C%5B(word+%3D+%22hur%22)%5D+%5B((word+%3D+%22kan%22+%7C+word+%3D+%22kunde%22))%5D)